

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 247/2021-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Bickom, Dukelská 972/7-3, Považská Bystrica, proti postupu Okresného súdu Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cb 80/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. marca 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj svojho práva vlastníť majetok a disponovať s ním podľa čl. 20 ústavy v spojení s čl. 13 ods. 4 ústavy a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Cb 80/2017. Súčasne navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadostučinenie v sume 3 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 14 Cb 80/2017-117 z 20. apríla 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 8 Cb 45/2018-136 z 29. mája 2019 (ďalej len uznesenie“) rozhodol tak, že napadnuté konanie zastavil a sťažovateľovi ako žalovanému v prvom rade priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16. júla 2019, pričom sťažovateľ už 17. júla 2019 zaslal

okresnému súdu vyčíslenie trov napadnutého konania. Sťažovateľ s odkazom na § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku zdôraznil, že vyšší súdny úradník ku dňu podania ústavnej sťažnosti o jeho uplatnenom a vyčíslenom nároku na náhradu trov konania nerozhodol, a to aj napriek tomu, že rozhodnutie o výške náhrady trov konania patrí podľa jeho názoru medzi rutinnú a okrajovú agendu súdov. Na podklade citovaných ustanovení ústavy, dohovoru a judikatúry ústavného súdu sťažovateľ odôvodňuje spôsob porušenia svojich namietaných práv a vyjadruje vlastný názor ku kritériám uplatňovaným ústavným súdom pri posudzovaní, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, pozn.) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

5. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (napr. I. ÚS 358/2019, I. ÚS 85/2021).

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že došlo k porušeniu jeho práv označených v bode 1 tohto uznesenia nečinnosťou okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd vlastnou činnosťou od okresného súdu zistil, že o výške náhrady trov konania sťažovateľa rozhodol okresný súd uznesením č. k. 14 Cb 80/2017-146 z 29. júla 2019 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“), tak, že žalobcu zaviazal sťažovateľovi nahradiť trovy prvoinštančného konania vo výške

2 283,06 eur, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia k rukám právneho zástupcu sťažovateľa. Z doručenky zaslanej okresnému súdu prevádzkovateľom portálu slovensko.sk vyplýva, že uznesenie okresného súdu bolo zasielané do vlastných rúk právneho zástupcu sťažovateľa v napadnutom konaní a do jeho elektronickej schránky bolo doručené s uplatnením fikcie doručenia 6. augusta 2019.

7. Z uvedeného skutkového stavu je zrejmé, že okresný súd o výške náhrady trov konania rozhodol, rozhodnutie zaslal právnemu zástupcovi sťažovateľa (bod 5 tohto uznesenia, pozn.), pričom uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 23. augusta 2019 a vykonateľnosť 27. augusta 2019. Ústavný súd preto uzatvára, že okresný súd svojím postupom v napadnutom konaní neporušil žiadne zo sťažovateľom namietaných práv. Práve naopak, okresný súd pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania konal plynulo a hospodárne (o výške náhrady trov prvoinštančného konania rozhodol už po jedenástich dňoch od sťažovateľom doručeného vyčíslenia trov konania, pozn.), oboznámil sa s obsahom sťažovateľom zaslaného vyčíslenia trov konania, posúdil opodstatnenosť jednotlivých úkonov právnej služby a iné nároky, ktoré si sťažovateľ v zaslanom vyčíslení uplatnil, a následne o výške náhrady trov konania meritórne rozhodol.

8. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

9. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu